

ก้าวหนึ่งสู่สวรรค์:

เมื่อท่านมาถึงข้อสรุปนี้ และรู้ว่าจักรวาลนี้มีพระผู้สร้าง และพระองค์ทรงส่งบรรดาศาสนทูตมาเพื่อนำทางมนุษย์แล้ว ก็จงศรัทธาต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว และปฏิบัติตามศาสนตามฮัมมัด ﷺ ผู้เป็นศาสนทูตองค์สุดท้าย

นั่นคือหนทางแห่งอิสลาม ซึ่งตั้งอยู่บนหลักการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียวโดยไม่ตั้งภาคใด ๆ ร่วมกับพระองค์ และละทิ้งการเคารพบูชาสิ่งอื่นทั้งปวงนอกจากพระองค์ ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์ ก้อนหิน ต้นไม้ รูปเคารพ หรือสิ่งถูกสร้างใด ๆ ก็ตาม

จงเริ่มก้าวแรก
สู่สวรรค์ด้วยการ

เข้ารับอิสลาม และกล่าวปฏิญาณว่า:

อัชฮะด อัลลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮ์
วะอัชฮะด อันนะ มุฮัมมัดร์ รเราะซูลุลลอฮ์
(ข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด
ที่คู่ควรแก่การเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์
และข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่า
มุฮัมมัดคือศาสนทูตของอัลลอฮ์)

id
ค้นพบ
อิสลาม

www.DiscoverAlislam.com
info@DiscoverAlislam.com

@AlislamDiscover

สแกน QR CODE
เพื่อเยี่ยมชมเว็บไซต์ของเรา
และดาวน์โหลดโบรชัวร์
เพิ่มเติมในภาษาอื่น

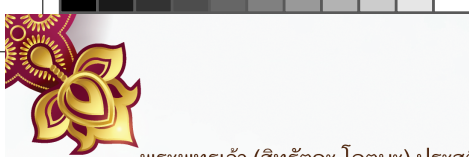
5 นาที
กับ

พระมุฮัมมัด

สาระสั้น ๆ
เพื่อทำความเข้าใจ
ความจริงสำคัญสี่ประการ

ภาษาไทย

พระพุทธเจ้า (สิทธัตถะ โคตมะ) ประสูติในช่วงศตวรรษที่ 6 ก่อนคริสตกาล ทรงใช้ชีวิตอย่างมุนีธรรมมา โดยผ่านการศึกษา การเรียนรู้และการใคร่ครวญ ก่อนแสดงปรีชาญาณในศตวรรษที่ 5 ก่อนคริสตกาล ขณะมีพระชนมายุราว 80 พรรษา

และพระองค์ทรงเป็นที่รู้จักในฐานะผู้ใช้เวลาใคร่ครวญอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับตนเองและชีวิต ทรงแสวงหาหนทางที่จะปลดปล่อยมนุษย์ให้พ้นจากความทุกข์ อย่างไรก็ตาม การแสวงหาหนทางนี้ย่อมไม่สมบูรณ์ นอกจากด้วยการตอบคำถามสำคัญยิ่งเหล่านี้ ได้แก่:

ใครคือผู้ทรงสร้างจักรวาล?
และผู้ทรงสร้างนั้นคือผู้ใด?
มนุษย์จะรู้จักหนทางไปสู่พระองค์ได้อย่างไร?
และจุดหมายปลายทางคืออะไร?

จากคำถามเหล่านี้เอง การเดินทางเพื่อแสวงหาความจริงจึงเริ่มต้นขึ้น ผ่านลำดับเนื้อหาสำคัญสี่ประการดังต่อไปนี้:

1. ระเบียบของจักรวาล:

ลองจินตนาการว่ามีชายคนหนึ่งเดินอยู่กลางทะเลทราย แล้วพบบ้านหลังหนึ่งทีสร้างไว้อย่างประณีต มีผนัง ประตู และหน้าต่างครบครัน เขาจะกล่าวหรือไม่ว่า ลมและทรายได้ก่อให้เกิดบ้านหลังนี้ขึ้นเอง โดยบังเอิญ โดยปราศจากผู้สร้าง? คำตอบคือ: ไม่

หากบ้านหลังนี้ยัง ไม่อาจเกิดขึ้นได้โดยปราศจากผู้สร้าง แล้วจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาล ซึ่งเต็มไปด้วยความเป็นระเบียบ ความละเอียด ประณีต และความสมบูรณ์ยิ่ง จะสามารถเกิดขึ้นได้โดยปราศจากผู้ทรงสร้างได้อย่างไร? ย่อมมีผู้สร้าง

ด้วยเหตุนี้ สติปัญญานี้จะนำพาเราไปสู่ลำดับขั้นถัดไปของการแสวงหาความจริง

2. ผู้ทรงสร้างคือผู้ใด?

ผู้ทรงสร้างที่แท้จริงย่อมต้องทรงมีคุณลักษณะแห่งความสมบูรณ์อย่างบริบูรณ์ ซึ่งได้แก่:

- 1. ความเป็นนิรันดร์และความคงอยู่ตลอดกาล:** พระองค์มิได้มีจุดเริ่มต้นจนต้องอาศัยผู้ใดทำให้เกิดขึ้น และไม่มีจุดสิ้นสุดจนต้องดับสูญเช่นเดียวกับสิ่งถูกรสร้าง เพราะหากเป็นเช่นนั้น พระองค์ย่อมไม่อาจเป็นพระเจ้าได้
- 2. ความเป็นเอกะ:** ความเป็นระเบียบอันประณีตของจักรวาลเป็นหลักฐานที่ชี้ถึงความเป็นเอกะของผู้ทรงสร้าง หากมีพระเจ้าหลายองค์ พระประสงค์ย่อมแตกต่างกัน และระเบียบของจักรวาลย่อมแปรปรวน
- 3. ความรอบรู้และปรีชาญาณ:** จักรวาลนี้ดำรงอยู่ด้วยระบบที่ละเอียดและประณีตยิ่ง ความเป็นระเบียบและความประณีตเช่นนี้ย่อมเกิดขึ้นได้จากความรู้ที่สมบูรณ์และพระปรีชาญาณอันลึกซึ้งเท่านั้น
- 4. ผู้ทรงพระชนม์และทรงดำรงอยู่ด้วยพระองค์เอง:** พระผู้สร้างย่อมมีอาจเป็นสิ่งที่ไร้ชีวิต ผู้ที่ตายแล้ว หรือผู้ที่ไร้ความสามารถ แต่จำต้องทรงมีชีวิตอันสมบูรณ์ ทรงดำรงอยู่ได้

ด้วยพระองค์เอง ไม่ทรงต้องพึ่งพาสิ่งถูกรสร้างใด ขณะนี้สรรพสิ่งทั้งปวงล้วนต้องพึ่งพาพระองค์

- 5. ทรงมีอำนาจสูงสุด:** เพราะพระองค์ทรงบันดาลจักรวาลนี้ให้เกิดขึ้นหลังจากที่ไม่เคยมีอยู่มาก่อน และการบันดาลให้เกิดขึ้นจากความว่างเปล่านี้ย่อมเป็นไปได้ด้วยพระอำนาจอันยิ่งใหญ่เท่านั้น
- 6. ทรงไม่ต้องการพึ่งพาสิ่งใด:** ความต้องการเป็นสัญลักษณ์ของความบกพร่องและความขาดแคลน ผู้ที่ต้องพึ่งพาผู้อื่นในการอุ่น การแกะสลัก หรือการให้อาหาร ย่อมเป็นสิ่งถูกรสร้าง มีผู้สร้าง ส่วนพระผู้สร้างนั้นทรงไม่พึ่งสมบุรณ์ และไม่ทรงต้องพึ่งพาสิ่งใดในสากลโลก
- 7. ความยุติธรรมและความเมตตา:** ไม่มีมนุษย์คนใดต้องแบกรับบาปของผู้อื่น และไม่มีผู้ใดถูกพิพากษาด้วยการกระทำของผู้อื่น หากแต่พระผู้สร้างจะทรงตอบแทนมนุษย์แต่ละคนตามความดีหรือความชั่วที่เขาได้ชวนชวยไว้

ดังนั้น พระผู้สร้างจึงทรงสมบูรณ์พร้อมในคุณลักษณะทั้งปวงของพระองค์ ทรงบริสุทธิ์จากความบกพร่องและตำหนิทั้งหมด

และพระผู้สร้างพระองค์นั้นคือ "อัลลอฮ์" อันเป็นพระนามเฉพาะของพระเจ้าที่แท้จริงเพียงพระองค์เดียว ผู้ซึ่ง ไม่มีผู้ใดคู่ควรแก่การเคารพสักการะนอกจากพระองค์

พระเจ้าที่แท้จริง:

ไม่ทรง
ถือกำเนิด
ไม่ทรง
ดับสูญ
ไม่ทรง
ถูกแกะสลัก
ทรงไม่
ต้องพึ่งพา
สิ่งถูกรสร้าง

ทุกสิ่งที่มีลักษณะของการถูกรสร้าง ความต้องการพึ่งพาผู้อื่น ถูกแกะสลัก หรือมีคุณลักษณะอื่นใดที่บ่งชี้ถึงความเป็นสิ่งถูกรสร้าง ย่อมเป็นสิ่งถูกรสร้างที่ไม่สมบูรณ์ และ ไม่อาจเป็นพระเจ้าได้

3. บรรดาศาสนทูตที่พระผู้สร้างทรงส่งมายังมนุษย์:

เมื่อท่านทราบว่จักรวาลนี้มีพระผู้สร้างแล้ว ย่อมเป็นไปได้ที่พระองค์จะทรงปล่อยให้มนุษย์ดำเนินชีวิตโดยปราศจากการชี้นำ หากแต่จะทรงแสดงหนทางที่ถูกต้องซึ่งจะนำมามนุษย์ไปสู่พระองค์ ดังนั้น อัลลอฮ์จึงทรงเลือกสรรบรรดาศาสนทูต เพื่อทำหน้าที่แนะนำมนุษย์ให้รู้จักพระผู้สร้างของตน เชิญชวนให้เคารพสักการะต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียวโดยไม่มีภาคใดร่วมกับพระองค์ ให้ละทิ้งการเคารพบูชาสิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์ และชี้แจงหนทางแห่งความดี พร้อมทั้งตักเตือนให้ห่างไกลจากความชั่ว

และอัลลอฮ์ได้ทรงปิดผนึกการประทานสาส์นของพระองค์ด้วยท่านนบีฮัมมัด ﷺ และทรงกำหนดให้ทุกคนที่ได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับท่าน ต้องศรัทธาต่อท่านและปฏิบัติตามสิ่งที่ท่านนำมาจากอัลลอฮ์

4. จุดหมายปลายทางของมนุษย์หลังความตาย:

ความตายมิใช่จุดสิ้นสุดของการเดินทาง แต่เป็นจุดเริ่มต้นของการได้รับผลจากการกระทำที่มนุษย์ได้กระทำไว้ในชีวิตนี้

และหากความตายเป็นจุดสิ้นสุดของทุกสิ่ง ความยุติธรรมก็ย่อมไม่อาจบังเกิดขึ้นได้ เพราะทั้งผู้ธรรมและผู้อธรรม ผู้กระทำความดีและผู้กระทำความชั่ว ต่างก็ล่วงลับไปโดยที่แต่ละคนยังไม่ได้รับผลตอบแทนตามการกระทำของตน

ลองพิจารณา: หากครุหนึ่งติดตามและประเมินผลการเรียนของนักเรียนตลอดทั้งปี แต่เมื่อถึงเวลาประกาศผลกลับให้คะแนนนักเรียนที่ยั่งยืนและนักเรียนที่ละเลยการเรียนเท่ากัน ผู้คนย่อมเห็นว่ามันคือความอยุติธรรม เพราะความยุติธรรมย่อมหมายถึงการที่แต่ละคนได้รับผลตอบแทนตามการกระทำของตน

แล้วจะเป็นไปได้อย่างไรที่จะคิดว่าพระผู้สร้างจักรวาล ผู้ทรงยุติธรรมที่สุด จะทรงปฏิบัติต่อผู้กระทำความดีและผู้กระทำความชั่วอย่างเท่าเทียมกัน?

หากวิญญาณเวียนย้ายจากร่างหนึ่ง ไปสู่อีกร่างหนึ่ง ความยุติธรรมก็ย่อม ไม่อาจเกิดขึ้นได้เช่นกัน เพราะมนุษย์จะถูกสอบสวนในสิ่งที่ตนไม่อาจจดจำ หรือถูกลงโทษจากการกระทำที่ตนมิได้เลือกเองได้อย่างไร?

แท้จริงแล้ว ความยุติธรรมของอัลลอฮ์ทรงกำหนดให้มนุษย์ทุกคนต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองแต่เพียงผู้เดียว และเมื่อถึงหลังความตาย แต่ละคนจะถูกสอบสวนและ ได้รับการตอบแทนตามการกระทำของตน โดยผู้กระทำความดีจะได้รับรางวัลจากความดีที่ได้กระทำไว้ ส่วนผู้กระทำความชั่วย่อมได้รับการลงโทษตามความชั่วที่ตน ได้ก่อไว้

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

“ดังนั้น ผู้ใดกระทำความดีหนักเท่าพวงมณี เขาก็จะได้เห็นมัน และผู้ใดกระทำความชั่วหนักเท่าพวงมณี เขาก็จะได้เห็นมัน” (อัซ-ซัลซะละฮ์: 7-8)

